

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)
2. Το μεγάλο κεφάλαιο (2. Mahāvaggaṭṭhi)
6. Η μεγάλη ομιλία για τον Γκόβιντα (6. Mahāgovindasuttaṃ)

[DN 19. PTS 2.220-2.252]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

2. Το μεγάλο κεφάλαιο

6. Η μεγάλη ομιλία για τον Γκόβιντα

293. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο Παντσασίκχα, ο γιος του γκαντχάμπα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το όρος Γκιτζτζακούτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Παντσασίκχα, ο γιος του γκαντχάμπα, είπε στον Ευλογημένο: «Αυτό που άκουσα μπροστά στους θεούς Ταβατίμσα, αυτό που έλαβα μπροστά τους, σεβάσμιε κύριε, το αναφέρω στον Ευλογημένο». «Ανάφερέ το σε μένα, Παντσασίκχα», είπε ο Ευλογημένος.

Η συνέλευση των θεών

294. «Σεβάσμιε κύριε, τις προηγούμενες μέρες, πριν από λίγο καιρό, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, τη δέκατη πέμπτη, τη νύχτα της πανσελήνου της τελετής πρόσκλησης για νουθεσία, όλοι οι θεοί Ταβατίμσα κάθονταν συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων Σουντχάμπα· και μια μεγάλη θεϊκή συνέλευση καθόταν ολόγυρα, και οι τέσσερις μεγάλοι βασιλείς κάθονταν στις τέσσερις κατευθύνσεις· στην ανατολική κατεύθυνση ο μεγάλος βασιλιάς Ντχαταράττχα καθόταν με το πρόσωπο στραμμένο προς τη δύση, έχοντας τους θεούς μπροστά του· στη νότια κατεύθυνση ο μεγάλος βασιλιάς Βιρούλχακα καθόταν με το πρόσωπο στραμμένο προς τον βορρά, έχοντας τους θεούς μπροστά του· στη δυτική κατεύθυνση ο μεγάλος βασιλιάς Βιρούπακχα καθόταν με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή, έχοντας τους θεούς μπροστά του· στη βόρεια κατεύθυνση ο μεγάλος βασιλιάς Βεσσαβάνα καθόταν με το πρόσωπο στραμμένο προς τον νότο, έχοντας τους θεούς μπροστά του. Όταν, σεβάσμιε κύριε, όλοι οι θεοί Ταβατίμσα κάθονται συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων Σουντχάμπα, και μια μεγάλη θεϊκή συνέλευση κάθεται ολόγυρα, και οι τέσσερις μεγάλοι βασιλείς κάθονται στις τέσσερις κατευθύνσεις, αυτή είναι η θέση τους στα καθίσματα· και μετά από αυτούς είναι το δικό μας κάθισμα.

Εκείνοι οι θεοί, σεβάσμιε κύριε, που αφού άσκησαν την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο, πρόσφατα γεννήθηκαν στον κόσμο των Ταβατίμσα, αυτοί υπερλάμπουν τους άλλους θεούς σε ομορφιά και σε φήμη. Με αυτό, σεβάσμιε κύριε, οι θεοί Ταβατίμσα είναι ικανοποιημένοι, χαρούμενοι, γεμάτοι αγαλλίαση και ευαρέσκεια· «Πράγματι, αγαπητοί, οι θεϊκές κατηγορίες γεμίζουν, οι κατηγορίες των τιτάνων μειώνονται».

295. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, γνωρίζοντας την πεποίθηση των θεών Ταβατίμσα, έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Χαίρονται πράγματι, αγαπητοί, οι θεοί Ταβατίμσα μαζί με τον Ίνδρα· προσκυνώντας τον Τατχάγκατα και την αληθινή φύση της Διδασκαλίας.

Και βλέποντας νέους θεούς, όμορφους και ένδοξους·
που αφού άσκησαν την άγια ζωή υπό τον Καλότυχο, ήρθαν εδώ.

Αυτοί υπερλάμπουν τους άλλους σε ομορφιά, φήμη και ζωή·
μαθητές του πολύ σοφού, που έφτασαν σε διάκριση εδώ.

Βλέποντας αυτό χαίρονται οι Ταβατίμσα μαζί με τον Ίνδρα·
προσκυνώντας τον Τατχάγκατα και την αληθινή φύση της Διδασκαλίας».

Με αυτό, σεβάσμιε κύριε, οι θεοί Ταβατίμσα είναι ακόμη περισσότερο
ικανοποιημένοι, χαρούμενοι, γεμάτοι αγαλλίαση και ευαρέσκεια· «Πράγματι,
αγαπητοί, οι θεϊκές κατηγορίες γεμίζουν, οι κατηγορίες των τιτάνων μειώνονται».

Οι οκτώ αληθινοί έπαινοι

296. «Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, γνωρίζοντας την
πεποίθηση των θεών Ταβατίμσα, απευθύνθηκε στους Τριάντα Τρεις θεούς: "Θα
θέλατε, αγαπητοί, να ακούσετε τους οκτώ αληθινούς επαίνους εκείνου του
Ευλογημένου;" "Θέλουμε, αγαπητέ, να ακούσουμε τους οκτώ αληθινούς επαίνους
εκείνου του Ευλογημένου". Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών,
απήγγειλε στους θεούς Ταβατίμσα τους οκτώ αληθινούς επαίνους του Ευλογημένου:
"Τι νομίζουν οι σεβάσμιοι θεοί Ταβατίμσα; Πόσο πολύ αυτός ο Ευλογημένος ασκεί για
την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον
κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Έναν
Διδάσκαλο που ασκεί έτσι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του
πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία
θεών και ανθρώπων, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο
παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από εκείνον τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και
τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει,
οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες. Έναν Διδάσκαλο που
διδάσκει μια τέτοια Διδασκαλία που οδηγεί εμπρός, προικισμένο με αυτή την
ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον
Ευλογημένο.

«"Αυτό είναι καλό" έχει καλά θεσπιστεί από εκείνον τον Ευλογημένο, "αυτό είναι
φαύλο" έχει καλά θεσπιστεί. "Αυτό είναι επιλήψιμο, αυτό είναι ανεπίληπτο, αυτό
πρέπει να ακολουθείται, αυτό δεν πρέπει να ακολουθείται, αυτό είναι κατώτερο,
αυτό είναι ανώτερο, αυτό έχει μερίδια σκοτεινά και φωτεινά" έχει καλά θεσπιστεί.
Έναν Διδάσκαλο που θεσπίζει τις διδασκαλίες για το καλό και το φαύλο, το επιλήψιμο
και το ανεπίληπτο, αυτό που πρέπει να ακολουθείται και αυτό που δεν πρέπει να
ακολουθείται, το κατώτερο και το ανώτερο, αυτό που έχει μερίδια σκοτεινά και
φωτεινά, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε
τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Η πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα έχει καλά θεσπιστεί από εκείνον τον
Ευλογημένο για τους μαθητές· το Νιμπάνα και η πρακτική συμφωνούν. Όπως ακριβώς
το νερό του Γάγγη συμφωνεί και ενώνεται με το νερό της Γιαμούνα, ακριβώς έτσι η
πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα έχει καλά θεσπιστεί από εκείνον τον Ευλογημένο
για τους μαθητές· το Νιμπάνα και η πρακτική συμφωνούν. Έναν Διδάσκαλο που

θεσπίζει την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Το υλικό κέρδος εκείνου του Ευλογημένου έχει επιτευχθεί, η φήμη έχει επιτευχθεί, ώστε ακόμη και οι πολεμιστές, θα έλεγε κανείς, διαμένουν χαρούμενοι· αλλά εκείνος ο Ευλογημένος τρώει τροφή χωρίς ματαιότητα. Έναν Διδάσκαλο που τρώει τροφή χωρίς ματαιότητα, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Εκείνος ο Ευλογημένος έχει αποκτήσει συντρόφους τόσο από τους ασκούμενους που ακολουθούν την πρακτική όσο και από αυτούς που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές και έχουν ολοκληρώσει τη ζωή τους. Αφού τους αφήσει κατά μέρος, ο Ευλογημένος διαμένει αφοσιωμένος στην απόλαυση της μοναξιάς. Έναν Διδάσκαλο αφοσιωμένο στην απόλαυση της μοναξιάς, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Εκείνος ο Ευλογημένος πράττει όπως λέει, λέει όπως πράττει· έτσι πράττει όπως λέει, λέει όπως πράττει. Έναν Διδάσκαλο που ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Εκείνος ο Ευλογημένος έχει διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχει απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχει ολοκληρώσει τον λογισμό του, με πρόθεση τις βασικές αρχές της άγιας ζωής. Έναν Διδάσκαλο που έχει διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχει απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχει ολοκληρώσει τον λογισμό του, με πρόθεση τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο".

297. «Αυτούς, σεβάσμιε κύριε, τους οκτώ αληθινούς επαίνους του Ευλογημένου απήγγειλε ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, στους θεούς Ταβατίμσα. Με αυτό, σεβάσμιε κύριε, οι θεοί Ταβατίμσα είναι ακόμη περισσότερο ικανοποιημένοι, χαρούμενοι, γεμάτοι αγαλλίαση και ευαρέσκεια, αφού άκουσαν τους οκτώ αληθινούς επαίνους του Ευλογημένου. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, ορισμένοι θεοί είπαν έτσι - "Αχ, αγαπητοί, μακάρι τέσσερις Πλήρως Αυτοφωτισμένοι να εγείρονταν στον κόσμο και να δίδασκαν τη Διδασκαλία όπως ακριβώς ο Ευλογημένος. Αυτό θα ήταν για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων". Ορισμένοι θεοί είπαν έτσι - "Ας αφήσουμε, αγαπητοί, τους τέσσερις Πλήρως Αυτοφωτισμένους, αχ, αγαπητοί, μακάρι τρεις Πλήρως Αυτοφωτισμένοι να εγείρονταν στον κόσμο και να δίδασκαν τη Διδασκαλία όπως ακριβώς ο Ευλογημένος. Αυτό θα ήταν για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων". Ορισμένοι θεοί είπαν έτσι - "Ας αφήσουμε, αγαπητοί, τους τρεις Πλήρως Αυτοφωτισμένους, αχ, αγαπητοί, μακάρι δύο Πλήρως Αυτοφωτισμένοι να εγείρονταν στον κόσμο και να δίδασκαν τη Διδασκαλία όπως ακριβώς ο Ευλογημένος. Αυτό θα ήταν για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων".

298. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, είπε στους Τριάντα Τρεις θεούς: «Αυτό είναι αδύνατον, αγαπητοί, δεν υπάρχει δυνατότητα, να εγερθούν σε ένα κοσμικό σύστημα δύο Άξιοι, Πλήρως

Αυτοφωτισμένοι ταυτόχρονα, ούτε πριν ούτε μετά· αυτό είναι αδύνατον. Αχ, αγαπητοί, μακάρι εκείνος ο Ευλογημένος με λίγες ασθένειες, με λίγες αδιαθεσίες να παρέμενε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό θα ήταν για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων". Τότε, σεβάσμιε κύριε, για όποιο σκοπό οι θεοί Ταβατίμσα κάθονται συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων Σουντχάμμα, αφού σκέφτηκαν εκείνο το θέμα και αφού συμβουλευτήκαν εκείνο το θέμα, οι τέσσερις μεγάλοι βασιλείς λαμβάνουν τις οδηγίες σε εκείνο το θέμα. Οι τέσσερις μεγάλοι βασιλείς λαμβάνουν επίσης τις αντίστροφες οδηγίες σε εκείνο το θέμα, στεκόμενοι στα δικά τους καθίσματα χωρίς να απομακρυνθούν.

Εκείνοι οι βασιλείς, αφού έλαβαν τις οδηγίες που τους δόθηκαν, αφού δέχτηκαν την παραίνεση·
με γαλήνιο νου, ήρεμοι, στάθηκαν στα καθίσματά τους.

299. «Τότε, σεβάσμιε κύριε, από τη βόρεια κατεύθυνση παράχθηκε μεγαλειώδης φως, εμφανίστηκε λάμψη υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, απευθύνθηκε στους Τριάντα Τρεις θεούς: "Όπως, αγαπητοί, φαίνονται σημάδια, παράγεται μεγαλειώδης φως, εμφανίζεται λάμψη, ο Βράχμα θα εμφανιστεί· διότι αυτό είναι το αρχικό σημάδι της εμφάνισης του Βράχμα, δηλαδή παράγεται φως, εμφανίζεται λάμψη.

Όπως φαίνονται σημάδια, ο Βράχμα θα εμφανιστεί·
διότι αυτό είναι το σημάδι του Βράχμα, η λάμψη απέραντη και μεγάλη".

Η ομιλία του Σανανκουμάρα

300. «Τότε, σεβάσμιε κύριε, οι θεοί Ταβατίμσα κάθισαν στα δικά τους καθίσματα - "Θα μάθουμε αυτό το φως, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα του· αφού το συνειδητοποιήσουμε, θα φύγουμε". Και οι τέσσερις μεγάλοι βασιλείς κάθισαν στα δικά τους καθίσματα - "Θα μάθουμε αυτό το φως, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα του· αφού το συνειδητοποιήσουμε, θα φύγουμε". Ακούγοντας αυτό, οι θεοί Ταβατίμσα επέτυχαν πλήρη εστίαση - "Θα μάθουμε αυτό το φως, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα του· αφού το συνειδητοποιήσουμε, θα φύγουμε".

«Όταν, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα εμφανίζεται στους θεούς Ταβατίμσα, εμφανίζεται αφού δημιουργήσει ένα χονδροειδές σώμα. Η φυσική ομορφιά του Βράχμα, σεβάσμιε κύριε, είναι αδύνατο να γίνει αντιληπτή στο οπτικό πεδίο των θεών Ταβατίμσα. Όταν, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα εμφανίζεται στους θεούς Ταβατίμσα, αυτός υπερλάμπει τους άλλους θεούς σε ομορφιά και σε φήμη. Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένα χρυσό άγαλμα υπερλάμπει ένα ανθρώπινο άγαλμα· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, όταν ο Βράχμα Σανανκουμάρα εμφανίζεται στους θεούς Ταβατίμσα, αυτός υπερλάμπει τους άλλους θεούς σε ομορφιά και σε φήμη. Όταν, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα εμφανίζεται στους θεούς Ταβατίμσα, κανένας θεός σε εκείνη τη συνέλευση δεν του αποδίδει σεβασμό ή σηκώνεται όρθιος ή τον προσκαλεί σε κάθισμα. Όλοι σιωπηλοί με ενωμένες παλάμες κάθονται με διασταυρωμένα πόδια - "Σε όποιου θεού το ανάκλιντρο θα επιθυμήσει τώρα ο Βράχμα Σανανκουμάρα, στο ανάκλιντρο εκείνου του θεού θα καθίσει". Σε όποιου θεού το ανάκλιντρο κάθεται ο Βράχμα Σανανκουμάρα, σεβάσμιε κύριε, εκείνος ο θεός αποκτά μεγαλειώδη απόκτηση

έμπνευσης· εκείνος ο θεός αποκτά μεγαλειώδη απόκτηση ευαρέσκειας. Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένας βασιλιάς της πολεμικής κάστας χρισμένος στην κορυφή, πρόσφατα χρισμένος με τη βασιλεία, αποκτά μεγαλειώδη απόκτηση έμπνευσης, αποκτά μεγαλειώδη απόκτηση ευαρέσκειας· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, σε όποιου θεού το ανάκλιντρο κάθεται ο Βράχμα Σανανκουμάρα, εκείνος ο θεός αποκτά μεγαλειώδη απόκτηση έμπνευσης, εκείνος ο θεός αποκτά μεγαλειώδη απόκτηση ευαρέσκειας. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα, γνωρίζοντας την πεποίθηση των θεών Ταβατίμα, εξαφανίστηκε και έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Χαίρονται πράγματι, αγαπητοί, οι θεοί Ταβατίμα μαζί με τον Ίνδρα· προσκυνώντας τον Τατχάγκατα και την αληθινή φύση της Διδασκαλίας.

Και βλέποντας νέους θεούς, όμορφους και ένδοξους· που αφού άσκησαν την άγια ζωή υπό τον Καλότυχο, ήρθαν εδώ.

Αυτοί υπερλάμπουν τους άλλους σε ομορφιά, φήμη και ζωή· μαθητές του πολύ σοφού, που έφτασαν σε διάκριση εδώ.

Βλέποντας αυτό χαίρονται οι Ταβατίμα μαζί με τον Ίνδρα· προσκυνώντας τον Τατχάγκατα και την αληθινή φύση της Διδασκαλίας».

301. «Αυτό το νόημα, σεβάσμιε κύριε, είπε ο Βράχμα Σανανκουμάρα. Αυτό το νόημα, σεβάσμιε κύριε, όταν ο Βράχμα Σανανκουμάρα μιλούσε, η φωνή του ήταν προικισμένη με οκτώ ιδιότητες: ευκρινής και κατανοητή και γλυκιά και ευχάριστη στο άκουσμα και συμπαγής και εύφωνη και βαθιά και ηχηρή. Όπως ακριβώς στη συνέλευση, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα ενημερώνει με τη φωνή του· και ο ήχος του δεν βγαίνει έξω από τη συνέλευση. Όποιος, σεβάσμιε κύριε, έχει έτσι φωνή προικισμένη με οκτώ ιδιότητες, αυτός ονομάζεται "με φωνή σαν του Βράχμα". Τότε, σεβάσμιε κύριε, οι θεοί Ταβατίμα είπαν στον Βράχμα Σανανκουμάρα: "Καλώς, Μέγα Βράχμα, αυτό ακριβώς εμείς γνωρίζοντας χαιρόμαστε· και υπάρχουν οι οκτώ αληθινοί έπαινοι εκείνου του Ευλογημένου που ειπώθηκαν από τον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών· και αυτούς εμείς γνωρίζοντας χαιρόμαστε".

Οι οκτώ αληθινοί έπαινοι

302. «Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα είπε στον Σάκκα, τον άρχοντα των θεών: "Καλώς, άρχοντα των θεών, κι εμείς θα θέλαμε να ακούσουμε τους οκτώ αληθινούς επαίνους εκείνου του Ευλογημένου". "Ναι, Μέγα Βράχμα", σεβάσμιε κύριε, ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, απήγγειλε στον Βράχμα Σανανκουμάρα τους οκτώ αληθινούς επαίνους του Ευλογημένου.

«Τι νομίζει ο αξιότιμος Μέγας Βράχμα; Πόσο πολύ αυτός ο Ευλογημένος ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Έναν Διδάσκαλο που ασκεί έτσι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από εκείνον τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες. Έναν Διδάσκαλο που διδάσκει μια τέτοια Διδασκαλία που οδηγεί εμπρός, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«"Αυτό είναι καλό" έχει καλά θεσπιστεί από εκείνον τον Ευλογημένο, "αυτό είναι φαύλο" έχει καλά θεσπιστεί, "αυτό είναι επιλήψιμο, αυτό είναι ανεπίληπτο, αυτό πρέπει να ακολουθείται, αυτό δεν πρέπει να ακολουθείται, αυτό είναι κατώτερο, αυτό είναι ανώτερο, αυτό έχει μερίδια σκοτεινά και φωτεινά" έχει καλά θεσπιστεί. Έναν Διδάσκαλο που θεσπίζει τις διδασκαλίες για το καλό και το φαύλο, το επιλήψιμο και το ανεπίληπτο, αυτό που πρέπει να ακολουθείται και αυτό που δεν πρέπει να ακολουθείται, το κατώτερο και το ανώτερο, αυτό που έχει μερίδια σκοτεινά και φωτεινά. Προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Η πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα έχει καλά θεσπιστεί από εκείνον τον Ευλογημένο για τους μαθητές· το Νιμπάνα και η πρακτική συμφωνούν. Όπως ακριβώς το νερό του Γάγγη συμφωνεί και ενώνεται με το νερό της Γιαμούνα, ακριβώς έτσι η πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα έχει καλά θεσπιστεί από εκείνον τον Ευλογημένο για τους μαθητές· το Νιμπάνα και η πρακτική συμφωνούν. Έναν Διδάσκαλο που θεσπίζει την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Το υλικό κέρδος εκείνου του Ευλογημένου έχει επιτευχθεί, η φήμη έχει επιτευχθεί, ώστε ακόμη και οι πολεμιστές, θα έλεγε κανείς, διαμένουν χαρούμενοι. Αλλά εκείνος ο Ευλογημένος τρώει τροφή χωρίς ματαιότητα. Έναν Διδάσκαλο που τρώει τροφή χωρίς ματαιότητα, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Εκείνος ο Ευλογημένος έχει αποκτήσει συντρόφους τόσο από τους ασκούμενους που ακολουθούν την πρακτική όσο και από αυτούς που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαθροές και έχουν ολοκληρώσει τη ζωή τους· αφού τους αφήσει κατά μέρος, ο Ευλογημένος διαμένει αφοσιωμένος στην απόλαυση της μοναξιάς. Έναν Διδάσκαλο αφοσιωμένο στην απόλαυση της μοναξιάς, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Εκείνος ο Ευλογημένος πράττει όπως λέει, λέει όπως πράττει· έτσι πράττει όπως λέει, λέει όπως πράττει. Έναν Διδάσκαλο που ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία, προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο.

«Εκείνος ο Ευλογημένος έχει διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχει απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχει ολοκληρώσει τον λογισμό του, με πρόθεση τις βασικές αρχές της άγιας ζωής. Έναν Διδάσκαλο που έχει διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχει απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχει ολοκληρώσει τον λογισμό του, με πρόθεση τις βασικές αρχές της άγιας ζωής. Προικισμένο με αυτή την ιδιότητα, δεν βλέπουμε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο".

303. «Αυτούς, σεβάσμιε κύριε, τους οκτώ αληθινούς επαίνους του Ευλογημένου ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, απήγγειλε στον Βράχμα Σανανκουμάρα. Με αυτό, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα είναι ικανοποιημένος, χαρούμενος, γεμάτος αγαλλίαση και ευαρέσκεια, αφού άκουσε τους οκτώ αληθινούς επαίνους του Ευλογημένου. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα, αφού δημιούργησε ένα χονδροειδές σώμα, γενόμενος με την εμφάνιση νεαρού, με πέντε τούφες μαλλιών, εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμσα. Αυτός ανέβηκε στον αέρα και κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον ουρανό, στο μεσουράνημα. Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας θα καθόταν με διασταυρωμένα πόδια σε ένα καλά στρωμένο ανάκλιντρο ή σε ένα επίπεδο κομμάτι εδάφους, ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Βράχμα Σανανκουμάρα, αφού ανέβηκε στον αέρα, αφού κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον ουρανό, στο μεσουράνημα, απευθύνθηκε στους Τριάντα Τρεις θεούς -

Η ιστορία του βραχμάνου Γκοβίντα

304. «Τι νομίζουν οι σεβάσμιοι θεοί Ταβατίμσα, για πόσο μεγάλο χρονικό διάστημα ο Ευλογημένος ήταν μεγάλης σοφίας. Κάποτε στο παρελθόν, αγαπητέ, υπήρχε ένας βασιλιάς ονόματι Ντισαμπάτι. Του βασιλιά Ντισαμπάτι ο αρχιερέας ήταν ένας βραχμάνος ονόματι Γκοβίντα. Του βασιλιά Ντισαμπάτι ο γιος ήταν ένας πρίγκιπας ονόματι Ρένου. Του βραχμάνου Γκοβίντα ο γιος ήταν ένας νεαρός βραχμάνος ονόματι Τζοτιπάλα. Έτσι ο Ρένου, ο γιος του βασιλιά, και ο Τζοτιπάλα, ο νεαρός βραχμάνος, και άλλοι έξι της πολεμικής κάστας, αυτοί οι οκτώ ήταν σύντροφοι. Τότε, αγαπητέ, μετά την παρέλευση ημερών και νυχτών, ο βραχμάνος Γκοβίντα πέθανε. Όταν ο βραχμάνος Γκοβίντα πέθανε, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι θρήνησε - «Αλίμονο, αγαπητέ, εκείνη την περίοδο που εμείς, έχοντας αναθέσει σωστά όλες τις υποθέσεις στον βραχμάνο Γκοβίντα, προικισμένοι και εφοδιασμένοι με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής απολαμβάναμε τη ζωή, εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Γκοβίντα πέθανε». Όταν αυτό ειπώθηκε, αγαπητέ, ο Ρένου, ο γιος του βασιλιά, είπε στον βασιλιά Ντισαμπάτι: «Μην θρηνείς, μεγαλειότατε, τόσο υπερβολικά για τον θάνατο του βραχμάνου Γκοβίντα. Υπάρχει, μεγαλειότατε, ο Τζοτιπάλα, ο νεαρός βραχμάνος, γιος του βραχμάνου Γκοβίντα, σοφότερος από τον πατέρα του και ικανότερος να βλέπει το όφελος από τον πατέρα του· και σε όσα θέματα τον καθοδηγούσε ο πατέρας του, αυτά είναι υπό την καθοδήγηση του νεαρού βραχμάνου Τζοτιπάλα». «Έτσι είναι, πρίγκιπα;» «Έτσι είναι, μεγαλειότατε».

Η ιστορία του Μαχαγκοβίντα

305. Τότε, αγαπητέ, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε εκεί που είναι ο νεαρός βραχμάνος ονόματι Τζοτιπάλα· αφού πας, πες έτσι στον νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα: "Ευημερία στον αξιότιμο Τζοτιπάλα, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι καλεί τον αξιότιμο νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι επιθυμεί να δει τον αξιότιμο νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα"». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε, αγαπητέ, εκείνος ο άνθρωπος στον βασιλιά Ντισαμπάτι και πήγε εκεί που ήταν ο νεαρός βραχμάνος Τζοτιπάλα· αφού πήγε, είπε στον νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα: «Ευημερία στον αξιότιμο Τζοτιπάλα, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι καλεί τον αξιότιμο νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι επιθυμεί να δει τον αξιότιμο νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε, αγαπητέ, ο νεαρός βραχμάνος Τζοτιπάλα σε εκείνον τον άνθρωπο και πήγε εκεί που ήταν ο βασιλιάς Ντισαμπάτι· αφού πήγε, χαιρέτησε τον βασιλιά Ντισαμπάτι· αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Στον

νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα που καθόταν στο πλάι, αγαπητέ, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι είπε: «Ας μας καθοδηγήσει ο αξιότιμος Τζοτιπάλα, ας μην μας αρνηθεί ο αξιότιμος Τζοτιπάλα την καθοδήγηση. Θα σε τοποθετήσω στη θέση του πατέρα σου, θα σε χρίσω στο αξίωμα του Γκοβίντα». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε, αγαπητέ, ο νεαρός βραχμάνος Τζοτιπάλα στον βασιλιά Ντισαμπάτι. Τότε, αγαπητέ, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι έχρισε τον νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα στο αξίωμα του Γκοβίντα και τον τοποθέτησε στη θέση του πατέρα του. Ο νεαρός βραχμάνος Τζοτιπάλα, χρισμένος στο αξίωμα του Γκοβίντα, τοποθετημένος στη θέση του πατέρα του, σε όσα θέματα τον καθοδηγούσε ο πατέρας του, σε αυτά καθοδηγεί, και σε όσα θέματα δεν τον καθοδηγούσε ο πατέρας του, σε αυτά επίσης καθοδηγεί· σε όσες εργασίες ο πατέρας του επιτύχανε, σε αυτές επιτυγχάνει, και σε όσες εργασίες ο πατέρας του δεν επιτύχανε, σε αυτές επίσης επιτυγχάνει. Οι άνθρωποι έλεγαν γι' αυτόν έτσι: «Γκοβίντα πράγματι, αγαπητέ, είναι ο βραχμάνος, Μαχαγκοβίντα πράγματι, αγαπητέ, είναι ο βραχμάνος». Με αυτή τη μέθοδο λοιπόν, αγαπητέ, για τον νεαρό βραχμάνο Τζοτιπάλα εγέρθηκε η ονομασία Γκοβίντα Μαχαγκοβίντα.

Η διανομή της βασιλείας

306. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας· αφού τους πλησίασε, είπε σε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας: «Ο βασιλιάς Ντισαμπάτι, αγαπητέ, είναι γηραιός, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει στο τέλος της ζωής του· ποιος άραγε, αγαπητέ, γνωρίζει τη ζωή; Είναι δυνατόν, όταν ο βασιλιάς Ντισαμπάτι πεθάνει, οι βασιλικοί υπουργοί να χρίσουν τον Ρένου, τον γιο του βασιλιά, στη βασιλεία. Ελάτε, αξιότιμοι, πηγαίνετε στον Ρένου, τον γιο του βασιλιά· αφού τον πλησιάσετε, πείτε έτσι στον Ρένου, τον γιο του βασιλιά: "Εμείς είμαστε σύντροφοι του αξιότιμου Ρένου, αγαπητοί, ευχάριστοι, όχι αντιπαθητικοί· όταν ο αξιότιμος είναι ευτυχισμένος, εμείς είμαστε ευτυχισμένοι, όταν ο αξιότιμος είναι δυστυχισμένος, εμείς είμαστε δυστυχισμένοι. Ο βασιλιάς Ντισαμπάτι, αγαπητέ, είναι γηραιός, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει στο τέλος της ζωής του· ποιος άραγε, αγαπητέ, γνωρίζει τη ζωή; Είναι δυνατόν, όταν ο βασιλιάς Ντισαμπάτι πεθάνει, οι βασιλικοί υπουργοί να χρίσουν τον αξιότιμο Ρένου στη βασιλεία. Αν ο αξιότιμος Ρένου λάβει τη βασιλεία, ας μοιραστεί μαζί μας τη βασιλεία"». «Ναι, αγαπητέ», απάντησαν, αγαπητέ, εκείνοι οι έξι της πολεμικής κάστας στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα και πήγαν στον Ρένου, τον γιο του βασιλιά· αφού τον πλησίασαν, είπαν στον Ρένου, τον γιο του βασιλιά: «Εμείς είμαστε σύντροφοι του αξιότιμου Ρένου, αγαπητοί, ευχάριστοι, όχι αντιπαθητικοί· όταν ο αξιότιμος είναι ευτυχισμένος, εμείς είμαστε ευτυχισμένοι, όταν ο αξιότιμος είναι δυστυχισμένος, εμείς είμαστε δυστυχισμένοι. Ο βασιλιάς Ντισαμπάτι, αγαπητέ, είναι γηραιός, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει στο τέλος της ζωής του· ποιος άραγε, αγαπητέ, γνωρίζει τη ζωή; Είναι δυνατόν, όταν ο βασιλιάς Ντισαμπάτι πεθάνει, οι βασιλικοί υπουργοί να χρίσουν τον αξιότιμο Ρένου στη βασιλεία. Αν ο αξιότιμος Ρένου λάβει τη βασιλεία, ας μοιραστεί μαζί μας τη βασιλεία"». «Ποιος άλλος, αγαπητοί, θα ήταν ευτυχισμένος στο βασίλειό μου, εκτός από εσάς τους αξιότιμους; Αν εγώ, αγαπητοί, λάβω τη βασιλεία, θα μοιραστώ μαζί σας τη βασιλεία».

307. Τότε, αγαπητέ, μετά την παρέλευση ημερών και νυχτών, ο βασιλιάς Ντισαμπάτι πέθανε. Όταν ο βασιλιάς Ντισαμπάτι πέθανε, οι βασιλικοί υπουργοί έχρισαν τον Ρένου, τον γιο του βασιλιά, στη βασιλεία. Ο Ρένου, χρισμένος με τη βασιλεία, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνει τη ζωή. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας· αφού τους πλησίασε, είπε σε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας: «Ο βασιλιάς Ντισαμπάτι, αγαπητέ, πέθανε. Ο Ρένου, χρισμένος με τη βασιλεία, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνει τη ζωή. Ποιος άραγε, αγαπητέ, γνωρίζει ότι οι ηδονές προκαλούν μέθη; Ελάτε, αξιότιμοι, πηγαίνετε στον βασιλιά Ρένου· αφού τον πλησιάσετε, πείτε έτσι στον βασιλιά Ρένου: "Ο βασιλιάς Ντισαμπάτι, αγαπητέ, πέθανε, ο αξιότιμος Ρένου χρίστηκε με τη βασιλεία· θυμάται ο αξιότιμος εκείνη την υπόσχεση;"»

308. «Ναι, αγαπητέ», απάντησαν, αγαπητέ, εκείνοι οι έξι της πολεμικής κάστας στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα και πήγαν στον βασιλιά Ρένου· αφού τον πλησίασαν, είπαν στον βασιλιά Ρένου: «Ο βασιλιάς Ντισαμπάτι, αγαπητέ, πέθανε, ο αξιότιμος Ρένου χρίστηκε με τη βασιλεία· θυμάται ο αξιότιμος εκείνη την υπόσχεση;» «Τη θυμάμαι, αγαπητέ, εκείνη την υπόσχεση. Ποιος, αγαπητέ, είναι ικανός να διαιρέσει αυτή τη μεγάλη γη, που εκτείνεται προς βορρά και στενεύει σαν στόμα κάρου προς νότο, σε επτά ίσα καλά διαχωρισμένα μέρη;» «Ποιος άλλος, αγαπητέ, είναι ικανός, εκτός από τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα;» Τότε, αγαπητέ, ο βασιλιάς Ρένου απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε εκεί που είναι ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα· αφού πας, πες έτσι στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα: 'Ο βασιλιάς Ρένου σε καλεί, σεβάσμιε κύριε'». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε, αγαπητέ, εκείνος ο άνθρωπος στον βασιλιά Ρένου και πήγε εκεί που ήταν ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα· αφού πήγε, είπε στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα: «Ο βασιλιάς Ρένου σε καλεί, σεβάσμιε κύριε». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα σε εκείνον τον άνθρωπο και πήγε εκεί που ήταν ο βασιλιάς Ρένου· αφού πήγε, χαιρέτησε τον βασιλιά Ρένου. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα που καθόταν στο πλάι, αγαπητέ, ο βασιλιάς Ρένου είπε: «Ας έρθει ο αξιότιμος Γκοβίντα να διαιρέσει αυτή τη μεγάλη γη, που εκτείνεται προς βορρά και στενεύει σαν στόμα κάρου προς νότο, σε επτά ίσα καλά διαχωρισμένα μέρη». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα στον βασιλιά Ρένου και διαίρεσε αυτή τη μεγάλη γη, που εκτείνεται προς βορρά και στενεύει σαν στόμα κάρου προς νότο, σε επτά ίσα καλά διαχωρισμένα μέρη. Καθιέρωσε όλα τα στόμια κάρου. Εκεί στη μέση ήταν η χώρα του βασιλιά Ρένου.

309. Η Νταντάπουρα των Καλίνγκα, και η Ποτάνα των Ασσάκα.

Η Μαχεσάγια των Αβαντί, και η Ρορούκα των Σοβίρα.

Η Μιθίλα των Βιντέχα, και η Τσαμπά χτίστηκε στους Άνγκα·

Και η Μπαρνασί των Κασί, αυτές χτίστηκαν από τον Γκοβίντα.

310. «Τότε, αγαπητέ, εκείνοι οι έξι της πολεμικής κάστας ήταν ικανοποιημένοι με το δικό τους μερίδιο, με πλήρεις τις σκέψεις τους - "Αυτό που πράγματι ήταν η επιθυμία μας, αυτό που ποθούσαμε, αυτό που σκοπεύαμε, αυτό που επιδιώκαμε, αυτό το αποκτήσαμε".

Ο Σατταμπού και ο Μπραχμαντάττα, ο Βεσσαμπού μαζί με τον Μπαράτα· ο Ρένου και δύο Ντχαταράττα, τότε ήταν επτά οι φέροντες το βάρος».

Τέλος του πρώτου μέρους της απαγγελίας.

Η διάδοση της φήμης

311. «Τότε, αγαπητέ, εκείνοι οι έξι της πολεμικής κάστας πλησίασαν τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα· αφού πλησίασαν, είπαν στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα - «Όπως ο αξιότιμος Γκοβίντα είναι σύντροφος του βασιλιά Ρένου, αγαπητός, ευχάριστος, όχι αντιπαθητικός. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο ο αξιότιμος Γκοβίντα είναι και δικός μας σύντροφος, αγαπητός, ευχάριστος, όχι αντιπαθητικός· ας μας καθοδηγήσει ο αξιότιμος Γκοβίντα· ας μην μας αρνηθεί ο αξιότιμος Γκοβίντα την καθοδήγηση». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα σε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα καθοδήγησε στη βασιλεία επτά βασιλιάδες της πολεμικής κάστας χρισμένους στην κορυφή, και δίδαξε τα ιερά κείμενα σε επτά πλούσιους βραχμάνους και σε επτακόσιους λουσμένους μαθητές.

312. «Τότε, αγαπητέ, για τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα αργότερα διαδόθηκε αυτή η καλή φήμη: "Ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα βλέπει αυτοπροσώπως τον Βράχμα, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα συνομιλεί, συζητά και συσκέπτεται με τον Βράχμα". Τότε, αγαπητέ, στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα ήρθε αυτή η σκέψη: "Για μένα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα βλέπει αυτοπροσώπως τον Βράχμα, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα συνομιλεί, συζητά και συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Εγώ όμως δεν βλέπω τον Βράχμα, δεν συνομιλώ με τον Βράχμα, δεν συζητώ με τον Βράχμα, δεν συσκέπτομαι με τον Βράχμα. Έχω ακούσει όμως αυτό από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους βραχμάνους, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Όποιος αποσύρεται σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ασκεί τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας, αυτός βλέπει τον Βράχμα, συνομιλεί με τον Βράχμα, συζητά με τον Βράχμα, συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Γιατί να μην αποσυρθώ σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, να ασκήσω τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας;"»

313. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε τον βασιλιά Ρένου· αφού τον πλησίασε, είπε στον βασιλιά Ρένου: «Για μένα, αγαπητέ, έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα βλέπει αυτοπροσώπως τον Βράχμα, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα συνομιλεί, συζητά και συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Εγώ όμως, αγαπητέ, δεν βλέπω τον Βράχμα, δεν συνομιλώ με τον Βράχμα, δεν συζητώ με τον Βράχμα, δεν συσκέπτομαι με τον Βράχμα. Έχω ακούσει όμως αυτό από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους βραχμάνους, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Όποιος αποσύρεται σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ασκεί τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας, αυτός βλέπει τον Βράχμα, συνομιλεί με τον Βράχμα, συζητά με τον Βράχμα, συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Επιθυμώ, αγαπητέ, να αποσυρθώ σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, να ασκήσω τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας· δεν πρέπει να με πλησιάσει κανείς εκτός από έναν που φέρνει τροφή». «Όποτε τώρα ο αξιότιμος Γκοβίντα θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

314. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας· αφού τους πλησίασε, είπε σε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας: «Για μένα, αγαπητέ, έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα βλέπει αυτοπροσώπως τον Βράχμα, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα συνομιλεί, συζητά και συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Εγώ όμως, αγαπητέ, δεν βλέπω τον Βράχμα, δεν συνομιλώ με τον Βράχμα, δεν συζητώ με τον Βράχμα, δεν συσκέπτομαι με τον Βράχμα. Έχω ακούσει όμως αυτό από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους βραχμάνους, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Όποιος αποσύρεται σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ασκεί τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας, αυτός βλέπει τον Βράχμα, συνομιλεί με τον Βράχμα, συζητά με τον Βράχμα, συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Επιθυμώ, αγαπητέ, να αποσυρθώ σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, να ασκήσω τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας· δεν πρέπει να με πλησιάσει κανείς εκτός από έναν που φέρνει τροφή». «Όποτε τώρα ο αξιότιμος Γκοβίντα θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

315. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε εκείνους τους επτά πλούσιους βραχμάνους και τους επτακόσιους λουσμένους μαθητές· αφού τους πλησίασε, είπε σε εκείνους τους επτά πλούσιους βραχμάνους και τους επτακόσιους λουσμένους μαθητές: «Για μένα, αγαπητέ, έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα βλέπει αυτοπροσώπως τον Βράχμα, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα συνομιλεί, συζητά και συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Εγώ όμως, αγαπητέ, δεν βλέπω τον Βράχμα, δεν συνομιλώ με τον Βράχμα, δεν συζητώ με τον Βράχμα, δεν συσκέπτομαι με τον Βράχμα. Έχω ακούσει όμως αυτό από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους βραχμάνους, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Όποιος αποσύρεται σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ασκεί τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας, αυτός βλέπει τον Βράχμα, συνομιλεί με τον Βράχμα, συζητά με τον Βράχμα, συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Λοιπόν, αγαπητέ, απαγγέλλετε εκτενώς τα ιερά κείμενα όπως τα έχετε ακούσει και όπως τα έχετε μάθει, και διδάσκετε ο ένας στον άλλον τα ιερά κείμενα· επιθυμώ, αγαπητέ, να αποσυρθώ σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, να ασκήσω τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας· δεν πρέπει να με πλησιάσει κανείς εκτός από έναν που φέρνει τροφή». «Όποτε τώρα ο αξιότιμος Γκοβίντα θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

316. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε τις σαράντα συζύγους του ίδιου επιπέδου· αφού πλησίασε, είπε στις σαράντα συζύγους του ίδιου επιπέδου: «Για μένα, αγαπητές, έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα βλέπει αυτοπροσώπως τον Βράχμα, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα συνομιλεί, συζητά και συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Εγώ όμως, αγαπητές, δεν βλέπω τον Βράχμα, δεν συνομιλώ με τον Βράχμα, δεν συζητώ με τον Βράχμα, δεν συσκέπτομαι με τον Βράχμα. Έχω ακούσει όμως αυτό από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους βραχμάνους, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Όποιος αποσύρεται σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ασκεί τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας, αυτός βλέπει τον Βράχμα, συνομιλεί με τον Βράχμα, συζητά με τον Βράχμα, συσκέπτεται με τον Βράχμα'. επιθυμώ, αγαπητές, να αποσυρθώ σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, να ασκήσω τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας· δεν πρέπει να με πλησιάσει κανείς εκτός από έναν που φέρνει τροφή». «Όποτε τώρα ο αξιότιμος Γκοβίντα θεωρεί ότι είναι η

κατάλληλη ώρα».

317. «Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα, αφού έκτισε μια νέα αίθουσα συνελεύσεων ανατολικά της πόλης, αποσύρθηκε σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ασκώντας τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας· κανείς δεν τον πλησίαζε εκεί εκτός από έναν που έφερνε τροφή. Τότε, αγαπητέ, μετά την παρέλευση τεσσάρων μηνών, στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα υπήρξε πόθος, υπήρξε ταραχή: «Έχω ακούσει όμως αυτό από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους βραχμάνους, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Όποιος αποσύρεται σε απομόνωση για τέσσερις μήνες της βροχερής εποχής, ασκεί τη διαλογιστική έκσταση της συμπόνιας, αυτός βλέπει τον Βράχμα, συνομιλεί με τον Βράχμα, συζητά με τον Βράχμα, συσκέπτεται με τον Βράχμα'. Εγώ όμως δεν βλέπω τον Βράχμα, δεν συνομιλώ με τον Βράχμα, δεν συζητώ με τον Βράχμα, δεν συσκέπτομαι με τον Βράχμα»».

Η συζήτηση με τον Βράχμα

318. «Τότε, αγαπητέ, ο Βράχμα Σανανκουμάρα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του βραχμάνου Μαχαγκοβίντα, όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα. Τότε, αγαπητέ, τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα τον κατέλαβε φόβος, τον κατέλαβε τρόμος, τον κατέλαβε ανατριχίλα, καθώς είδε μια μορφή που δεν είχε δει ποτέ πριν. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα, φοβισμένος, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, απευθύνθηκε στον Βράχμα Σανανκουμάρα με στίχο:

"Όμορφε, ένδοξε, λαμπρέ, ποιος είσαι, αγαπητέ;
Μη γνωρίζοντάς σε, σε ρωτάμε, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;"

"Εμένα πράγματι ως Κουμάρα με γνωρίζουν, τον αιώνιο στον κόσμο του Βράχμα·
Όλοι οι θεοί με γνωρίζουν, έτσι, Γκοβίντα, να με γνωρίζεις".

"Κάθισμα, νερό, λάδι για τα πόδια και λαχανικά με μέλι για τον Βράχμα·
Σε ρωτάμε για τη φιλοξενία, ας δεχθεί ο αξιότιμος τη φιλοξενία μας".

"Δεχόμαστε τη φιλοξενία σου, αυτά που εσύ, Γκοβίντα, λες·
Για την ευημερία και το όφελος στην παρούσα ζωή, και για την ευτυχία στη μέλλουσα·
Σου δόθηκε η ευκαιρία, ρώτησε ό,τι επιθυμείς".

319. Τότε, αγαπητέ, στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Μου δόθηκε η ευκαιρία από τον Βράχμα Σανανκουμάρα. Τι λοιπόν να ρωτήσω τον Βράχμα Σανανκουμάρα, για θέματα σχετικά με την παρούσα ζωή ή για θέματα που αφορούν τη μελλοντική ζωή;» Τότε, αγαπητέ, στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ είμαι επιδέξιος στα θέματα σχετικά με την παρούσα ζωή, και άλλοι με ρωτούν για θέματα σχετικά με την παρούσα ζωή. Γιατί να μην ρωτήσω τον Βράχμα Σανανκουμάρα μόνο για θέματα που αφορούν τη μελλοντική ζωή;» Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα απευθύνθηκε στον Βράχμα Σανανκουμάρα με στίχο:

«Ρωτώ τον Βράχμα Σανανκουμάρα,
εγώ που έχω αβεβαιότητα, αυτόν που δεν έχει αβεβαιότητα για τα θέματα
που γνωρίζονται από άλλους·
πού στεκόμενος και σε τι εξασκούμενος,
φτάνει ο θνητός στον αθάνατο κόσμο του Βράχμα;»

«Αφού εγκαταλείπει την ιδιοκτησία μεταξύ των ανθρώπων, Βράχμα,
γίνοντας συγκεντρωμένος, αφοσιωμένος στη συμπόνια·
απαλλαγμένος από τη δυσσομία, απέχοντας από τη σεξουαλική πράξη,
εδώ στεκόμενος και εδώ εξασκούμενος·
φτάνει ο θνητός στον αθάνατο κόσμο του Βράχμα;»

320. «Αφού εγκαταλείπει την ιδιοκτησία», αυτό εγώ γνωρίζω από τον αξιότιμο. Εδώ κάποιος, εγκαταλείποντας είτε λίγα είτε πολλά πλούτη, εγκαταλείποντας είτε μικρό είτε μεγάλο κύκλο συγγενών, αφού ξυρίσει τα μαλλιά και τα γένια του και ντυθεί με ώχρινα ρούχα, αναχωρεί από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή· έτσι «αφού εγκαταλείπει την ιδιοκτησία», αυτό εγώ γνωρίζω από τον αξιότιμο. «Έχοντας γίνει μοναχικός», αυτό εγώ γνωρίζω από τον αξιότιμο. Εδώ κάποιος αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα - ένα δάσος, τη βάση ενός δένδρου, ένα βουνό, μια χαράδρα, μια σπηλιά στο βουνό, ένα νεκροταφείο, ένα βαθύ δάσος, ένα ανοιχτό μέρος, έναν σωρό από άχυρα· έτσι «έχοντας γίνει μοναχικός», αυτό εγώ γνωρίζω από τον αξιότιμο. «Αφοσιωμένος στη συμπόνια», αυτό εγώ γνωρίζω από τον αξιότιμο. Εδώ κάποιος, με νου συνοδευόμενο από συμπόνια, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από συμπόνια, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Έτσι «αφοσιωμένος στη συμπόνια», αυτό εγώ γνωρίζω από τον αξιότιμο. Όμως για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, όταν ο αξιότιμος μιλά, δεν γνωρίζω.

«Ποιες είναι οι δυσωδίες του ωμού κρέατος μεταξύ των ανθρώπων, Βράχμα;
Αυτές δεν τις γνωρίζω, εδώ πες μου, σοφέ·
Από τι εμποδισμένη η γενιά μυρίζει άσχημα,
προορισμένη για τον κόσμο της αθλιότητας, με εμποδισμένο τον κόσμο του Βράχμα;»

«Η οργή, το ψέμα, η απάτη και η προδοσία,
η τσιγκουνιά, η υπεροψία, η ζήλια·
η επιθυμία, η φιλαργυρία και η βλάβη των άλλων,
η απληστία και το μίσος και η ματαιότητα και η αυταπάτη·
αυτοί που είναι δεμένοι σε αυτά δεν είναι χωρίς τη δυσωδία του ωμού κρέατος,
προορισμένη για τον κόσμο της αθλιότητας, με εμποδισμένο τον κόσμο του Βράχμα;»

«Όπως εγώ γνωρίζω όταν ο αξιότιμος μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας. Θα αναχωρήσω, αγαπητέ, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Όποτε τώρα ο αξιότιμος Γκοβίντα θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Η πρόσκληση του βασιλιά Ρένου

321. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε τον βασιλιά Ρένου· αφού τον πλησίασε, είπε στον βασιλιά Ρένου: «Ας αναζητήσει τώρα ο αξιότιμος έναν άλλο αρχιερέα, ο οποίος θα καθοδηγεί τη βασιλεία του αξιότιμου. Επιθυμώ, αγαπητέ, να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας. Θα αναχωρήσω, αγαπητέ, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή».

«Απευθύνομαι στον βασιλιά, τον Ρένου, τον κύριο της γης, εγώ·
Εσύ να διαχειριστείς τη βασιλεία, εγώ δεν ευχαριστιέμαι στην ιεροσύνη».

«Αν σου λείπει κάτι από τις ηδονές, εγώ θα σε ικανοποιήσω·
Όποιον σε βλάπτει, θα τον εμποδίσω, εγώ ο στρατηγός της γης·
Εσύ είσαι ο πατέρας, εγώ ο γιος, μη μας εγκαταλείψεις, Γκοβίντα».

«Δεν μου λείπει τίποτα από τις ηδονές, κανείς που με βλάπτει δεν υπάρχει·
Αφού άκουσα τα λόγια του πνεύματος, γι' αυτό δεν ευχαριστιέμαι στο σπίτι».

«Τι μορφή είχε το πνεύμα, τι σου είπε·
Που αφού το άκουσες μας εγκαταλείπεις, το σπίτι και εμάς όλους;»

«Όταν είχα αποσυρθεί προηγουμένως, επιθυμώντας να θυσιάσω, μνήμων·
Η φωτιά ήταν αναμμένη, περιτριγυρισμένη από φύλλα κούσα».

«Τότε ο Βράχμα εμφανίστηκε σε μένα, ο αιώνιος από τον κόσμο του Βράχμα·
Αυτός μου απάντησε στην ερώτηση, αφού το άκουσα δεν ευχαριστιέμαι στο σπίτι».

«Πιστεύω εγώ τον αξιότιμο, αυτά που εσύ, Γκοβίντα, λες·
Αφού άκουσες τα λόγια του πνεύματος, πώς θα μπορούσες να ενεργήσεις διαφορετικά;

Εμείς θα σε ακολουθήσουμε, ο Γκοβίντα ας είναι ο Διδάσκαλός μας, αξιότιμε·
Όπως ένα πολύτιμο πετράδι βηρύλλιο, χωρίς ατέλεια, αμόλυντο, όμορφο·
Έτσι αγνοί θα ζήσουμε, υπό την καθοδήγηση του Γκοβίντα».

«Αν ο αξιότιμος Γκοβίντα εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

Η πρόσκληση των έξι πολεμιστών

322. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας· αφού τους πλησίασε, είπε σε εκείνους τους έξι της πολεμικής κάστας: «Ας αναζητήσουν τώρα οι αξιότιμοι έναν άλλο αρχιερέα, ο οποίος θα καθοδηγεί τη βασιλεία των αξιότιμων. Επιθυμώ, αγαπητέ, να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας. Θα αναχωρήσω, αγαπητέ, από την οικογενειακή ζωή για την

άστεγη ζωή». Τότε, αγαπητέ, εκείνοι οι έξι της πολεμικής κάστας αποχώρησαν στο πλάι και σκέφτηκαν μαζί έτσι: «Αυτοί οι βραχμάνοι είναι άπληστοι για χρήματα· γιατί να μην δελεάσουμε τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα με χρήματα;» Αυτοί πλησίασαν τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα και είπαν: «Υπάρχουν, αγαπητέ, σε αυτά τα επτά βασίλεια άφθονα αγαθά· από αυτά, όσα χρειάζεται ο αξιότιμος, τόσα ας πάρει». «Αρκεί, αγαπητοί, και εγώ έχω άφθονα αγαθά χάρη στους αξιότιμους. Αυτά όλα θα τα εγκαταλείψω και θα αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας· θα αναχωρήσω, αγαπητοί, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». Τότε, αγαπητέ, εκείνοι οι έξι της πολεμικής κάστας αποχώρησαν στο πλάι και σκέφτηκαν μαζί έτσι: «Αυτοί οι βραχμάνοι είναι άπληστοι για γυναίκες· γιατί να μην δελεάσουμε τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα με γυναίκες;» Αυτοί πλησίασαν τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα και είπαν: «Υπάρχουν, αγαπητέ, σε αυτά τα επτά βασίλεια άφθονες γυναίκες· από αυτές, όσες χρειάζεται ο αξιότιμος, τόσες ας φέρει». «Αρκεί, αγαπητοί, και εγώ έχω αυτές τις σαράντα συζύγους του ίδιου επιπέδου. Αυτές όλες θα τις εγκαταλείψω και θα αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας· θα αναχωρήσω, αγαπητοί, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή».

323. «Αν ο αξιότιμος Γκοβίντα εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

«Αν εγκαταλείψετε τις ηδονές, στις οποίες ο κοινός άνθρωπος είναι προσκολλημένος·
ξεκινήστε, γίνετε σταθεροί, εφοδιασμένοι με τη δύναμη της υπομονής.

«Αυτή είναι η οδός, η ευθεία οδός, αυτή είναι η οδός, η ανυπέρβλητη·
η Άριστη Διδασκαλία που προστατεύεται από τους αγαθούς, για την
επαναγέννηση στον κόσμο του Βράχμα».

«Τότε λοιπόν ας περιμένει ο αξιότιμος Γκοβίντα επτά χρόνια. Μετά την παρέλευση επτά χρόνων κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

«Είναι πολύ μεγάλο διάστημα, αγαπητοί, επτά χρόνια· δεν μπορώ, αξιότιμοι, να περιμένω επτά χρόνια. Ποιος άραγε, αγαπητοί, γνωρίζει τη ζωή! Ο επόμενος κόσμος πρέπει να διανυθεί· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας· θα αναχωρήσω, αγαπητοί, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Τότε λοιπόν ας περιμένει ο αξιότιμος Γκοβίντα έξι χρόνια... κ.λπ... ας περιμένει πέντε χρόνια... ας περιμένει τέσσερα χρόνια... ας περιμένει τρία χρόνια... ας περιμένει δύο χρόνια... ας περιμένει ένα χρόνο· μετά την παρέλευση ενός χρόνου κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

«Είναι πολύ μεγάλο διάστημα, αγαπητοί, ένα χρόνο· δεν μπορώ, αξιότιμοι, να περιμένω ένα χρόνο. Ποιος άραγε, αγαπητοί, γνωρίζει τη ζωή! Ο επόμενος κόσμος πρέπει να διανυθεί· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας· θα αναχωρήσω, αγαπητοί, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Τότε λοιπόν ας περιμένει ο αξιότιμος Γκοβίντα επτά μήνες· μετά την παρέλευση επτά μηνών κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

«Είναι πολύ μεγάλο διάστημα, αγαπητοί, επτά μήνες· δεν μπορώ, αξιότιμοι, να περιμένω επτά μήνες. Ποιος άραγε, αγαπητοί, γνωρίζει τη ζωή. Ο επόμενος κόσμος πρέπει να διανυθεί· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας· θα αναχωρήσω, αγαπητοί, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή».

«Τότε λοιπόν ας περιμένει ο αξιότιμος Γκοβίντα έξι μήνες... κ.λπ...ας περιμένει πέντε μήνες... ας περιμένει τέσσερις μήνες... ας περιμένει τρεις μήνες... ας περιμένει δύο μήνες... ας περιμένει ένα μήνα... ας περιμένει μισό μήνα· μετά την παρέλευση μισού μήνα κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

«Πολύ μεγάλη περίοδος, αγαπητοί, είναι το μισό του μήνα· δεν μπορώ να περιμένω τους αξιότιμους για μισό μήνα. Ποιος άραγε, αγαπητοί, γνωρίζει τη ζωή! Ο επόμενος κόσμος πρέπει να διανυθεί· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας· θα αναχωρήσω, αγαπητοί, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Τότε λοιπόν ας περιμένει ο αξιότιμος Γκοβίντα επτά ημέρες, μέχρι να καθοδηγήσουμε τους δικούς μας γιους και αδελφούς στη βασιλεία· μετά την παρέλευση των επτά ημερών κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή· όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός». «Δεν είναι πολύ, αγαπητοί, επτά ημέρες· θα περιμένω τους αξιότιμους επτά ημέρες».

Η πρόσκληση των πλούσιων βραχμάνων και των λοιπών

324. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε εκείνους τους επτά πλούσιους βραχμάνους και τους επτακόσιους λουσμένους μαθητές· αφού τους πλησίασε, είπε σε εκείνους τους επτά πλούσιους βραχμάνους και τους επτακόσιους λουσμένους μαθητές: «Ας αναζητήσουν τώρα οι αξιότιμοι έναν άλλο δάσκαλο, ο οποίος θα διδάξει τα ιερά κείμενα στους αξιότιμους. Επιθυμώ, αγαπητέ, να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας· θα αναχωρήσω, αγαπητοί, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Ας μην εγκαταλείψει ο αξιότιμος Γκοβίντα την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Η αναχώρηση, αγαπητέ, είναι χωρίς

επιρροή και χωρίς υλικό κέρδος· η αφοσίωση στην άγια ζωή είναι με μεγάλη επιρροή και με μεγάλο υλικό κέρδος». «Μην μιλάτε έτσι, αξιότιμοι - "η αναχώρηση είναι χωρίς επιρροή και χωρίς υλικό κέρδος, η αφοσίωση στην άγια ζωή είναι με μεγάλη επιρροή και με μεγάλο υλικό κέρδος". Ποιος, αγαπητοί, εκτός από εμένα, έχει μεγαλύτερη επιρροή ή μεγαλύτερο υλικό κέρδος; Διότι εγώ, αγαπητοί, τώρα είμαι σαν βασιλιάς μεταξύ των βασιλιάδων, σαν Βράχμα μεταξύ των βραχμάνων, σαν θεότητα μεταξύ των οικοδεσποτών. Αυτά όλα θα τα εγκαταλείψω και θα αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας. Θα αναχωρήσω, αγαπητέ, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Αν ο αξιότιμος Γκοβίντα εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή· όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

Η πρόσκληση των συζύγων

325. Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίασε τις σαράντα συζύγους του ίδιου επιπέδου· αφού πλησίασε, είπε στις σαράντα συζύγους του ίδιου επιπέδου: «Όποια από τις αγαπητές επιθυμεί, ας πάει στις δικές της οικογένειες συγγενών ή ας αναζητήσει άλλον σύζυγο. Επιθυμώ, αγαπητές, να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Όπως όμως έχω ακούσει τον Βράχμα να μιλά για τη δυσωδία του ωμού κρέατος, αυτές δεν υπερνικούνται εύκολα από κάποιον που ζει εντός οικίας. Θα αναχωρήσω, αγαπητές, από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Εσύ είσαι ο συγγενής μας που ποθούμε ως συγγενή, εσύ είσαι ο σύζυγος για εμάς που ποθούμε σύζυγο. Αν ο αξιότιμος Γκοβίντα εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, κι εμείς θα εγκαταλείψουμε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή· όποιος είναι ο προορισμός σου, αυτός θα είναι και ο δικός μας προορισμός».

Η αναχώρηση του Μαχαγκοβίντα

326. «Τότε, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα που είχε αναχωρήσει, επτά βασιλιάδες της πολεμικής κάστας χρισμένοι στην κορυφή και επτά πλούσιοι βραχμάνοι και επτακόσιοι λουσμένοι μαθητές και σαράντα συζύγοι του ίδιου επιπέδου και πολλές χιλιάδες πολεμιστές και πολλές χιλιάδες βραχμάνοι και πολλές χιλιάδες οικοδεσπότες και γυναίκες από πολλούς γυναικωνίτες, αφού ξύρισαν τα μαλλιά και τα γένια τους και ντύθηκαν με ώχρινα ρούχα, ακολούθησαν τον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα που είχε εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Περιτριγυρισμένος από αυτήν την ακολουθία, αγαπητέ, ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα περιπλανιόταν σε χωριά, κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες. Όποτε, αγαπητέ, εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα πλησίαζε χωριό ή κωμόπολη, εκεί ήταν σαν βασιλιάς μεταξύ των βασιλιάδων, σαν Βράχμα μεταξύ των βραχμάνων, σαν θεότητα μεταξύ των οικοδεσποτών. Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι, όταν φτέρνιζαν ή σκόνταφταν, έλεγαν έτσι: «Τιμή στον βραχμάνο Μαχαγκοβίντα, τιμή στον ιερέα των επτά».

327. «Ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα, αγαπητέ, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, παρέμεινε· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, παρέμεινε. Με νου συνοδευόμενο από συμπόνια... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αλτρουιστική χαρά... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αταραξία... κ.λπ... χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, παρέμεινε και δίδαξε στους μαθητές την οδό για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα.

328. Όσοι, αγαπητέ, εκείνη την περίοδο ήταν μαθητές του βραχμάνου Μαχαγκοβίντα που κατανόησαν πλήρως τη διδασκαλία, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκαν στον καλότυχο κόσμο, στον κόσμο του Βράχμα. Όσοι δεν κατανόησαν πλήρως τη διδασκαλία, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων· μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των δημιουργοχαρών θεών· μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών Τουςίτα· μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών Γιάμα· μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των Τριάντα Τριών θεών· μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς· όσοι γέμισαν την πιο κατώτερη κατηγορία, αυτοί γέμισαν την κατηγορία των γκαντχάμπα. Έτσι λοιπόν, αγαπητέ, για όλους εκείνους τους γιους καλών οικογενειών η αναχώρηση δεν ήταν μάταιη, δεν ήταν άκαρπη, ήταν καρποφόρα, ήταν ευημερούσα».

329. «Το θυμάται αυτό ο Ευλογημένος;» «Το θυμάμαι, Παντζασίκχα. Εγώ εκείνη την περίοδο ήμουν ο βραχμάνος Μαχαγκοβίντα. Εγώ δίδαξα σε εκείνους τους μαθητές την οδό για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα. Εκείνη όμως η άγια ζωή μου, Παντζασίκχα, δεν οδηγούσε στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγούσε στο μη πάθος, δεν οδηγούσε στην παύση, δεν οδηγούσε στη γαλήνη, δεν οδηγούσε στην άμεση γνώση, δεν οδηγούσε στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγούσε στο Νιμπάνα, αλλά μόνο στην επαναγέννηση στον κόσμο του Βράχμα.

Αυτή όμως η άγια ζωή μου, Παντζασίκχα, οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα. Και ποια είναι αυτή η άγια ζωή, Παντζασίκχα, που οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός. Δηλαδή: ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή, Παντζασίκχα, είναι η άγια ζωή που οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

330. «Όσοι λοιπόν μαθητές μου, Παντζασίκχα, κατανοούν πλήρως τη Διδαχή, αυτοί με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένουν· όσοι δεν κατανοούν πλήρως τη Διδαχή, αυτοί με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνονται αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Όσοι δεν κατανοούν

πλήρως τη Διδαχή, μερικοί με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνονται άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο. Όσοι δεν κατανοούν πλήρως τη Διδαχή, μερικοί με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνονται εισερχόμενοι στο ρεύμα, μη υποκείμενοι πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιοι, κατευθυνόμενοι στην ανώτατη φώτιση. Έτσι λοιπόν, Παντζασίκχα, για όλους αυτούς τους γιους καλών οικογενειών η αναχώρηση δεν είναι μάταιη, δεν είναι άκαρπη, είναι καρποφόρα, είναι ευημερούσα».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Ο Παντζασίκχα, ο γιος του γκαντχάμπα, ευχαριστημένος, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τέλος της ομιλίας Μαχαγκοβίντα, έκτη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 2. Το μεγάλο κεφάλαιο. 6. Η μεγάλη ομιλία για τον Γκόβιντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org